

Увод у програмирање

Презентација 9

Академија струковних студија Шумадија Одсек у Крагујевцу Студијски програм Информатика

Крагујевац, 2020. година

- Подсетићемо како се дефинише класа, њени атрибути и методе посматрајући појам из реалног света Кутија.
- Свака кутија има атрибуте: дужина, ширина и висина.
- Креираћемо два објекта у главној класи и задати вредности атрибутима.
- Запремину кутије рачунаћемо у одговарајућем методу класе.

```
public class Kutija {
    public int dužina;
    public int širina;
    public int visina;

    public int zapremina() {
        return dužina * širina * visina;
    }
}
```


• У главној класи креирамо објекте помоћу којих задајемо вредности одговарајућим атрибутима и позивамо метод за израчунавање запремине.

```
GlavnaKlasa ×
                                                          Run:
                                                                "C:\Program Files\Java\jdk1.8.0
public class GlavnaKlasa {
                                                                Zapremina prve kutije: 100
    public static void main(String[] args) {
                                                                Zapremina druge kutije: 150
         Kutija k1 = new Kutija();
         Kutija k2 = new Kutija();
         k1.dužina = 5; k2.dužina = 10;
         k1.\check{s}irina = 10; k2.\check{s}irina = 3;
         k1.visina = 2; k2.visina = 5;
         System.out.println("Zapremina prve kutije: " + k1.zapremina());
         System.out.println("Zapremina druge kutije: " + k2.zapremina());
```

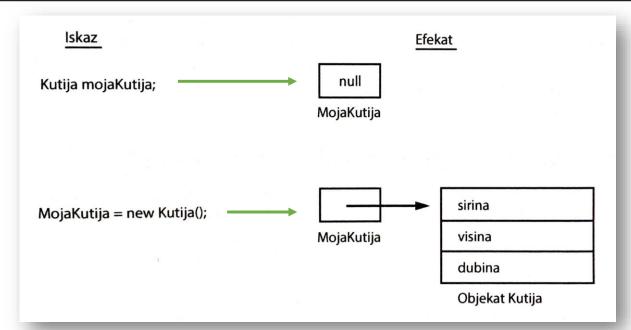

- Пошто смо направили класу "Кутија" ми смо тиме направили и нови тип податка класни тип.
- Овај тип податка можемо да употребимо, као у примеру, за декларисање објеката тог типа објекти "к1" и "к2".
- Објекти неке класе се праве у две фазе:
 - Прво се декларише променљива чији тип одговара класи. Ова променљива <u>не</u> дефинише објекат, већ упућује референцу на њега.
 - Други корак подразумева прављење стварног објекта **који се додељује** декларисаној променљивој.
- Прављење објекта се изводи помоћу оператора **new**.
- На претходном предавању је објашњено како се "понаша" овај оператор.
- Он виши алоцирање меморијског простора за креирани објекат и програму враћа референцу на тај блок меморије (на његову адресу).

- Референца се на крају тог процеса смешта у променљиву.
- Ово значи да се у Јави свим објектима меморија динамички додељује.
- Најчешће, приликом програмирање, обе фазе се спајају у један исказ.
- То, наравно, не мора да буде подразумевано правило:

```
Kutija mojaKutija; // декларисање референце на објекат mojaKutija = \mathbf{new} Kutija(); // додељивање објекта типа Kutija
```


- У првој фази, променљива **mojaKutija** још не упућује ни на један постојећи објекат.
- У другој фази креира се објекат коме се у меморији додељује простор, а променљивој **mojaKutija** се додељује референца на тај објекат.
- Након завршетка друге фазе, променљиву **mojaKutija** можете користити као да је објекат типа **Kutija**.
- У стварности, <u>променљива садржи само референцу</u> (меморијску адресу) стварног објекта типа **Kutija**.
- Ово је могуће управо због оператора **new** који динамички додељује меморију новокреираном објекту.
- Као што смо то већ помињали у претходном предавању, након оператора **new** се позива **конструктор класе**.

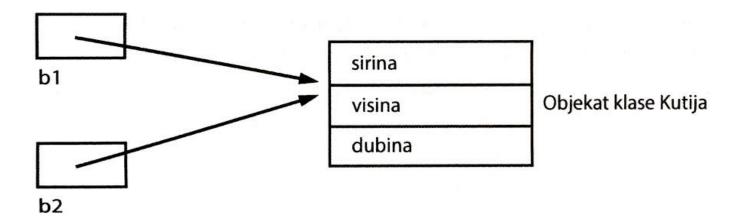
- Важно је разумети концепт да оператор **new** резервише меморију у тренутку извршавања програма.
- Предност овог приступа је то што програм током извршавања прави тачно онолико објеката колико их је у том тренутку потребно.
- Пошто је количина слободне меморије коначна, може се догодити (у теорији) да оператор **new** не може да додели меморију одређеном објекту и у том случају ће се генерисати изузетак током извршавања програма.
- За сада, док учимо програмирање поменута ситуација се скоро па никада неће догодити тј. готово је немогуће изазвати је.
- Променљиве које дају референце на објекте не понашају се приликом додељивања вредности онако како се понашају прости типови података.

```
Kutija b1 = new Kutija();
Kutija b2 = b1;
```


• У наведеном примеру, променљивој "b2" се не додељује копија објекта "b1", већ обе променљиве референцирају на исти објекат класе "Kutija".

- Иако променљиве "b1" и "b2" садрже референце на исти објекат, оне нису ни на који начин међусобно повезане.
- Нпр. уколико променљивој "b1" накнадно доделите неку другу вредност, тиме сте променљиву "b1" само "откачили" од првобитног објекта, при чему се не мања ни објекат, нити променљива "b2".


```
public static void main(String[] args)
    Kutija k1 = new Kutija();
    k1.dužina = 5;
    k1.\check{s}irina = 10;
    k1.visina = 2;
    Kutija k2 = k1;
    System.out.println(k1.zapremina());
    System.out.println(k2.zapremina());
```

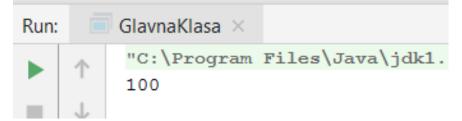
```
Run: GlavnaKlasa ×

"C:\Program Files\Java\jdk1

100

100
```

```
public class GlavnaKlasa {
    public static void main(String[] args) {
        Kutija k1 = new Kutija();
        k1.dužina = 5;
        k1.\check{s}irina = 10;
        k1.visina = 2;
        Kutija k2 = k1;
        k1 = null;
       //System.out.println(k1.zapremina());
        System.out.println(k2.zapremina());
```


- Шта су конструктори смо учили на претходном предавању.
- Сада ћемо проширити наш пример класе "Кутија" додавањем конструктора.
- Улога конструктора је да иницијализује објекат одмах приликом стварања објекта.
- Он иницијализује интерно стање објекта тако да објекат може одмах да се употреби.
- За разлику од примера са претходног предавања, овога пута ћемо направити конструктор класе "Кутија" како се он то иначе прави (није правило али је пожељно) у било којој класи.
- Овога пута ћемо употребити резервисану реч this.
- Резервисана реч **this** се може позвати унутар сваке методе ради референцирања текућег објекта.

• Приликом декларације променљиве и креирања објекта класе морамо да унесемо све вредности за параметре који су наведени у конструктору.

```
public class Kutija {
    public int dužina;
    public int širina;
    public int visina;
    public Kutija(int dužina, int širina, int visina) {
        this.dužina = dužina;
        this.širina = širina;
        this.visina = visina;
    public int zapremina() {
        return dužina * širina * visina;
```

```
public class GlavnaKlasa {
    public static void main(String[] args) {
         Kutija k1 = new Kutija();
         System.
                    Kutija() in Kutija cannot be applied to:
         System.
                    Expected
                                        Actual
                    Parameters:
                                       Arguments:
                    dužina:
                               int
                    širina:
                                int
                    visina:
                                int
```



```
public class GlavnaKlasa {
   public static void main(String[] args) {

        Kutija k1 = new Kutija(5,10,2);
        Kutija k2 = new Kutija(10, 3, 5);

        System.out.println("Zapremina K1: " + k1.zapremina());
        System.out.println("Zapremina K2: " + k2.zapremina());
    }
}
```

```
Run: GlavnaKlasa ×

"C:\Program Files\Java\jdk1.8.0_121\l
Zapremina K1: 100
Zapremina K2: 150

Process finished with exit code 0
```


- Применом резервисане речи **this** можете имати <u>локалне променљиве</u>, укључујући и параметре метода, <u>са истим именом</u> као атрибути класе.
- Резервисану реч **this** овога пута користимо да би смо разрешили "сукобе" у именском простору који могу да настану између променљивих инстанце и локалних променљивих.
- По овом питању **не постоји јасан и коначан консензус** између програмера.
- Једна група инсистира на коришћењу различитих имена за формалне параметре, док друга група има потпуно супротан став и сматра да је употреба истих имена добра конвенција која доприноси разумљивости.
- Које ћете решење ви одабрати је потпуно на вама, ми ћемо на даље, у предавањима, користити принцип истих имена и употребу резервисане речи this.

Литература

Градиво осмог предавања:

• Поглавље 7:

https://singipedia.singidunum.ac.rs/izdanje/40716-osnove-java-programiranja

• Ако пратите препоручене видео лекције, градиво које смо обрадили у овом предавању се односи на видео лекцију 13.

https://www.youtube.com/playlist?list=PL-UTrxF0y8kK49N01V5ttb2Xaua7JfyXu

- Одабрана поглавља из књиге: Jaвa JDK9: Комплетан приручник
 - Ayтop: Herbert Schildt (може и сшарије издање JDK7).
- Књига: Објектно оријентисани начин мишљења
 - Ayтор: Matt Weisfeld
- Не морате да купујете наведене књиге.